

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem izvirniku K. Maya

"Kam?"
 "V tabor Abu Hamedov. Pod el-Fatho leži, pod sotesko, ki po njej Tigris dere skozi skalovje Hamrin."
 "Kaj bo tam?"
 "Po vojno odškodnino pojdeva, ki jo mora plačati rod Abu Hamedov."
 "Rod Abu Hamedov?"
 "Da. Tisti so, ki so nama svojčas konje ukradli. Se spominjate?"
 "Yes! Krasno, imenitno! — Pojdem! Koliko nas bo?"
 "Sto."
 "Dobro, imenitno! Sijajen sprehod —!
 Hm —! So razvaline tam?"
 "Dovolj jih je. Pa ležijo na levem bregu."
 "Ne bremu na levi breg?"
 "Ne moremo."
 "Škoda, velika škoda —! Bi iskal —! Krlate bike —"
 "Naša bova nekaj, kar je mnogo boljše nego so vsi vaši krlati biki!"
 "Hm —! Kaj?"
 "Oblizek, ki sva ga že dolgo pogrešala —!"
 "Oblizek —?"
 "Gomoljike."
 "Gomoljike —! O —! A —!"
 Zinil je na široko, kot bi hotel celo gomoljično pašteto naenkrat pojediti.
 "Na kupe jih raste v tistih krajih in čul sem, da jih prodajajo v Bagdad, v Basro, v Keruk in v Sulejmanjo, celo v Kirmanšo pridejo z njimi."
 "Pojdem z vami! Seveda! Gomoljike —! Hm —! Krasno!"
 Izginil je, da naznanj svojim služabnikom izredno novico. Jaz pa sem šel izbrat svoje ljude.
 Do večera so res sprejeli premagani šejhi zahtevane pogoje in začelo se je gostovanje, ki ga je marsikateri mastni kočun moral z življenjem plačati. Jaz pa sem ležal v duhtečem cvetju zunaj v puščini in sanjaril o davnih dobah —.
 Aššur je vladal tisočletja ob Tigrisu in izpreminjal puščino v rodovitna polja, pa njegova moč se je sesula v prah in pesek. Perzi so prišli za njim, pa so spet odšli. Aleksander Makedonec je prišel, pa je odšel. In potem so arabski kalifi zavladali ob Tigrisu, arabski beduini je zavojeval puščino in pase po njej svojo drobnico že nad tisoč let. Carigrabski sultan vlada zgrda in zlepa po pustih planotah Tigrisa.
 Pa še vedno čaka puščina, da jo kdo zdrami iz peska in prahu k nekdanji plodnosti —.
 Kdo jo bo zbudil k življenju —?
 V.
Skrivnostni otok
 Drugo jutro smo odrinili. Jaz, Halef in eden Abu Hamedov smo jezdili naprej, drugi za nami. Zadnji je jezdil Anglež s služabnikom.
 Potovali smo med hribovjem Hamrin in Kanuta, prišli do reke ter se obrnili ob njenem desnem bregu proti jugu. Na levem bregu ležijo zaporedoma razvaline, poželjivo se je oziral po njih sir Lindsay, pa žal, mu nisem mogel ustreči. Reka je široka, splavov pa nismo imeli. Tolažil sem ga, da se bomo dali v taboru Abu Hamedov prepepljati in da pojdemo k razvalinam iskat njegove krlate bike.
 Opoldne smo počivali, na večer pa smo prišli do ožine el-Fatha. Tigris se zoži na petindvajset metrov in silno naglo drvi skozi skalnata "vrata" — to pomeni ime ožine —, ki si jih je v tisočletjih izkopal skozi hribovje. Tu smo se utaborili za čez noč.
 Abu Hammedi so bili sicer razoroženi, pa vkljub temu sem razdelil Haddedine na dve četi, ki sta menjaje se stražili po no-

Vesti iz domovine

—Strašen čin blazne matere. V Gornji vasi pri Podbrezjah je 35 letna kmetica Marija Kalanova, žena posestnika Alojzija, izvršila v blaznosti strašno dejanje. Kalanova je že poprej kazala vse znake blaznosti, vendar pa ni bila nevarna. Ponoči je njen mož Alojzij odšel od doma po opravkih. V času, ko je bila brez nadzorstva, je nesrečno žena vrgla svoja dva otroka iz drugega zakona, 4 letnega Lojzka in 4 mesečnega Micka, v vodnjak. Ko se je mož vrnil domov, mu je mirno dejala: — "Lojze, otroka sem vrgla v štirino!" Mož je ves prestrašen poklical sosedo, ki so potegnili obe trupelci iz vodnjaka. Orožniki so aretirali mater, a ko so spoznali, da imajo opravka z blazno žensko, so jo izročili podbreškemu gasilec, ki so jo z avtomobilom prepeljali v bolnišnico.
 —Smrt pod vozom. 32 letni hlapec Janez Alič s Poljanskega je prispel v Škofjo Loko, da naloži za svojega gospodarja Martina Rižnarja, malnarja in žagarja v Bukovem vrhu, turščico. Hlapec je nekaj tovorov že naložil, ko ga je obšla slabost. Trgovca Košir je še videl, kako se je Alič čudno motal pod vozom, ni pa mogel niti misliti, da so njegovi trenotki že štetil. Ko se je trgovca čez nekaj časa vrnil, je Alič že mrtev ležal pod vozom. Hlapec je imel srčno napako, ki je povzročila naglo smrt.
 —Velika škoda zaradi nevihte. Nedavno je divjala na d Dravskim poljem silna nevihta, ki je povzročila veliko škodo na drevju in poljskih nasadih. Na več mestih je nastal požar, ki ga je zanetila strela. V Rabljevi vasi pri Ptuju je do tal pogorelo gospodarsko poslopje posestnika Ivanu Zorčiču.
 —Smrtna nesreča pri Hudičevi brvi. Pri Hudičevi brvi se je v skalah ubil 26 letni gojenec škofjeloške mlekarne šole A. Konečnik. Ker je ves dan žgalo, se je fant zatekel v vodo in s skal skakal v globoke tolmune. Nekajkrat je srečno skočil, naposled pa ga je vrtnec vrgel ob skalo in ga smrtno poskodoval. Pretres možganov in notranje poškodbe so bile tako hude, da je umrl.
 —Bodganja vas pri Žužemberku. Na 2. julija je izbruhnil požar v Bodganji vasi v listniku pri "Štrekalu" in je namah objel vsa sosednja poslopja. Ognjeni stebel se je na-

gasilci sami privlekli 800 kilogramov težko motorko pol ure daleč po silno slabi in strmi poti pod Bogdanjo vas v strugo Krke in so skupno s Šmihelci dajali vodo iz Krke. Prihiteli so tudi gasilci iz Zagrade in dali svoje cevi na razpolago in tako je bil požar omejen.
 Zgorelo je pet stanovanjskih hiš in 13 poslopij. Pogoreli so tile posestniki, kakor jim ljudje pravijo po domače: Dobrave, Mihatov, Štrekal, Jernavns in Cesarjeva Micka. Štrekalu sta zgoreli tudi dve kravi. Škode je nad 200,000 dinarjev, zavarovani pa so vsi samo za 25 tisoč.

Od Soče do Jadrana

— Postojna, 21. junija. Iz Podkrajja poročajo, da so pokopeli v Godoviču nad Idrjo desetletnega Kobolovega sina iz Podkrajja.
 Deček je šel z navadno obmejno izkaznico čez mejo v Hotedršico, od koder se je vračal in nesel s seboj nekaj moke. Kako je dogodek potekel, ni znano, vemo le to, da je miličnik Kobolovega dečka ustrelil na meji v bližini Hotedršice, ko je ta prekorajčil mejo in hotel iti nazaj domov.
 Dogodek je zbudil med vsem obmejnim prebivaltvom silno ogorčenje. Pravijo sicer, da je bil miličnik takoj aretiran in uklenjen odveden v zapor, toda vsi ukrepi ne bodo vrnilo življenja dečku, ki je podlegel dovoljenim ranam kot nedolžna žrtev zavratnih fašistov.
 — Postojna, junija 1935. — Odskar je razglašena mobilizacija, so oblasti vse straže ob meji že večkrat pomnožile. Glede prehoda meje veljajo zelo stroge odredbe. Že kdor se kreta v krajih, ki so v bližini meje, zapade sumu ubežništva.
 Tako se zadnji čas v okolici našega mesta neprestano vrše aretacije največ mladeničev, ki so takoj osumljeni, da so pokopali z begom čez mejo. S temi aretiranci pa oblasti zelo nesramno in nečloveško postopajo. Tako so dva mladeniča iz Trsta, ki so ju aretirali v postojnski okolici že aprila meseca, zverinsko pretepli in potem še obsodili na tri mesec ječe.
 — Postojna, julija 1935. — Poleg drugih organov javne varnosti ima Postojna tudi čuvare, ki so občinski uslužbenci. Tem je poverjen nadzor prometna na cestah itd. Zlasti pa sledujejo postojnske gostilničar-

morda tudi proučiti teren za nove poletne manevre.
 V zvezi s tem se širijo govorice, da so italijanske policijske oblasti izvršile med domačini precej aretacij raznih fašistom sumljivih oseb. Točnih poročil dosedaj še nimamo.
 — Sv. Lucija, junija 1935. — V noči med 23. in 24. junijem je nenadoma izbruhnil požar v hiši gostilničarja in posestnika Ivana Krajnika. V kratkem času je ogenj uničil hišo in se razširil tudi na hlev, kjer je bilo shranjeno orodje in mnogo krme. Škoda je cenjena na 50 tisoč lir.
 — Postojna, junija 1935. — Fašistična vlada se zelo trudi, da bi vzbudila v vseh italijanskih državljanih navdušenje za vojne priprave v italijanskih kolonijah. — Tudi med našim ljudstvom so letošnjo pomlad tu pa tam skušali z raznimi predavanji vzbuditi zanimanje in navdušenje za fašistične priprave. V Colu nad Idrijo so priredili pet predavanj, s katerimi so skušali prikazati našim ljudem Abesinijo kot bogato deželo, kjer bo tudi marsikak naš človek našel zaslužek.
 S takimi predavanji in z obljubami o dobrem zaslužku in drugih ugodnostih, kot, da kdor ostane 10 let v italijanskih kolonijah dobi brezplačno vožnjo za domov itd, so baje nekaj naših fantov in mož pripravili do tega, da so se prijavili za odhod na delo v italijanske kolonije.
 — Bari, junija 1935. — Vse vzpodbujanje fašistične vlade, vsa direktna in indirektna reklama za vojni pohod na Abesinijo ni pripravila italijanskega ljudstva do tega, da bi se navduševalo za vladne ukrepe. Prav malo navdušenosti pa kaže zlasti oni del italijanskega ljudstva, ki se zaveda, da mora nesti svoje življenje na tehnično zaradi kapric vladajočih.
 Kot drugod, tudi v Bariju ni razpoloženo vojaštvo niti najmanj ugodno. Nervoznost in bojazen sta zavladala med oficirji, ko so uvideli, da ni nobene upanja več za kakšno mirno rešitev spora med Italijo in Abesinijo. V neki vojašnici so že trije vojaki, doma iz Sicilije, izvršili samomor iz strahu pred vojno.
 Med vojaštvom so se v zadnjem času pojavile tudi najrazličnejše bolezni. Zlasti za malarijo jih je obolelo zelo mnogo. Pa tudi zdravi vojaki morajo prenašati razna zla. Hrana je slaba, draginja zelo velika, najhujše pa je to, da primanjkuje pitne vode. Vse vojašnice so prenatrpane vojakov, ki so jim odvzete vse, tudi najmanjše udobnosti.

Reka, junija 1935. — Na tem mestu smo že svoječasno poročali, da so nekatere domačine izven "prostega pasa", ki so jih ujeli in jih obdolžili tihotapstva, aretirali ter jih odpotali v afriške kolonije. Kot je znano, so dozdaj tihotapce kaznovali največ le z visokimi denarnimi globami.
 Kot pa poročajo zadnje čase, se je v okolici našega mesta pripetilo že nešteto takih slučajev. Kogar zasledijo, ga aretirajo in ga ne izpuste domov niti toliko, da bi se od svojecev poslovil.
 Vprašali bi, po kakšnih zakonih ali odredbah je dovoljen tak način postopanja napram ljudstvu, ki največkrat ne tihotapi zaradi zaslužka ali tihotapske strasti, pač pa zato, da s tem omili stradanje lastne družine!

URADNE URE

Uradne ure uredništva in uprave "Ameriške Domovine" so sledeče: v ponedeljkih, torkih, četrtkih in petkih: od 8. ure zjutraj do 7. ure zvečer. Ob sredo: od 8. ure zjutraj do 2. ure popoldne. Ob soboto: od 8. ure zjutraj do 4. ure popoldne. Ob nedeljah in praznikih je urad zaprt.

DNEVNE VESTI

Združenje komunistov in liberalcev proti fašizmu

Moskva, 27. julija. — Komunistična Internacionala je znatno izpremenila svojo fronto in je pripravljena sodelovati z liberalnimi in zmernimi elementi v drugih državah, da se tako zajezi nevarnost fašizma.
 Tu se vrši za zaprtimi vrati kongres Internacionala, in na tem kongresu je bilo sklenjeno sodelovanje z liberalnimi elementi, dasi komunizem, da mu teh ne bo nikoli mogoče kontrolirati. Toda mnenja so, da stopijo v zvezo in sodelovanje z vsemi, ki so pri volji boriti se proti fašizmu in šovinističnemu nacionalizmu.

Predsednik Roosevelt naj se varuje!

Hoboken, N. J. — Življenje predsednika Roosevelta bo v nevarnosti prihodnje tri tedne, pravi profesor Gustave Meyer, "znanstveni zvezdoslovec".
 Profesor, ki skromno priznava, da je spravlil mesto Hoboken "na mapo," ko je svoječasno navedel natančen čas usmrčenja predsednika McKinleya, sviri Roosevelta, naj se prihodnje tri tedne varuje pred "resno neugodno, operacijo in pred atentatom od strani kakega fanatika." Ta njegova nevarna doba bo od 29. julija do 16. avgusta.

Huey uči Newyorčane, kako se mešajo "drinki"

New York, 26. julija. — Huey Long, znani senator iz Louisiane, je pripeljal v New York svojega osebnega točaja, da pokaže Newyorčanom, kako se mešajo "drinki." Long je rekel, da ne more prenesti "cocktailov," kakršne delajo in mešajo bartenderji v New Yorku. Ko je njegov bartender pokazal svojim newyorškim kolegom, kakšen je pravi "drink," je šel za baro še senator Long, ki je zmešal in stresal drinke, ki je bilo veselje.

Na Kitajskem je pod vo 120 vasi

Sanghaj, Kitajska. — Katastrofalna povodenj na Kitajskem, v kateri je izgubilo življenje 76.000 ljudi in ki je povzročila, da je osem milijonov ljudi brez strehe, je pričela zdaj ogrožati tudi južno Hvel province, v kateri sta tudi mesti Peking in Tientsin. — Nove poplave žolte reke so zalile 120 nadaljnjih vasi.

MALI OGLASI

Stanovanje
 obstoječe iz šestih sob, se da v najem, novo dekorirano. Rent samo \$20.00 na mesec. Vprašajte na 1056 E. 68th St., spodaj. (182)

V najem
 se da stanovanje, štiri sobe. Vse prenovljeno. Pri stanovanju je tudi kopalnica. Vprašajte na 1079 E. 64th St. (179)

Oddasti se
 dve lepi spalnici, posamezno, za fante. Pripravno za one, ki si hočejo sami kuhati. Prost vhod. Vprašajte na 6513 Edna Ave. (180)

Opremljena soba
 ena ali dve, se oddasti poštenemu fantu. Vse udobnosti. Vprašajte na 1029 E. 69th St. (180)

Oglasi v "Ameriški Domovini" imajo vedno dober vspeh.

France Bevč:

LJUDJE POD OSOJNIKOM

Nista čakala. Bila sta zadovoljna, da je bilo tako. Molče sta se vrnila domov.

Tudi drugič nista prišla.

44.

V Ledinah so se stekli fantje. Volbenk je udaril Urha, da je nezavesten obležal v krvi, in pobegnili. Jernejec si je oddahnil. Kadarkoli se je spomnil pogovora, ki ga je imel s Kocjanom ob potoku, ga je obšlo sramovanje. Zdaj, ko je ležal Urh z obvezano glavo v mlinu, je na to skoraj pozabil.

Kocjan ni pozabil. Neke nedelje je prišel v Ledine k maši in mu zastavil pot na klancu.

"Kdaj naj pridem?"

"Bolnika boš ženil?" se je Rupar otresel iz nejevolje.

"Urh je že na nogah," so se stercu zlobno skrivale ustnice.

"Ti pa menda še nisi na nogah."

Jernejec je razumel namigavanje, kri mu je planila v lica.

"Ferjan me zdaj pusti v miru," mu je rekel.

"Ali veš, zakaj te ne terja?" ga je Kocjan prebadal z očmi.

"Ker sem mu rekel, da sem jaz porok zate. Če umaknem besedo, boš obsedel na golem..."

Rupar ni bil pijan, ko se je vrnil domov, vendar so se mu zapletale noge. Družina je opazila, da ima nekaj na duši. Molčala je. V izbi je bilo zdušno kot pred nevihto.

Po kosilu je stopil Jernejec po izbi, a se je nenadoma ustavil ob peči in pogledal dekletu.

"Jutri pridejo snubci."

Liza je premerila Jerico, nato Tončko. Ni mogla prav razumeti.

"Kdo?"

"Kdo neki!" se je mož razburil. "Kocjan."

Jerica, ki je brisala mizo, se je smehljala, vendar se ji je tresla roka. Bila je razburjena. Razumela je, da gre zanjo. Kocjan ni molčal, razneslo se je bilo po vsej vari. Celo Rudi ji je

očita radi Urške. "Vedno so ti bili vse le oni. Ali mar misliš, da ne vem, kaj nameravaš? Hišo ji misliš dati," je zavreščala.

V resnici Jernejec nikoli ni mislil na to. Vsa ta leta, odkar so propadali, z ženo nikoli nista govorila o usodi hiše. Nikoli mu ni ponudila prijazne besede ne dobrega sveta. Zdaj, ko je prvič zopet spregovorila o tem, ga je vsekala z natolevanjem. Da bi jo v jezi tem globlje zadel, ji je vrgel, kar mu je bila sama položila v usta.

"Čemu bi ji pa ne dal?"

"Tako?" je žena lovila sapo. "Tako? Nikoli!" je izbruhnila. "Rajši ciganu!"

Dekleti sta bili prislunili. Ko je Jerica spoznala, za kaj gre, je dvignila ramena, zbrala pogum in stopila v izbo.

"Saj ni treba hudih besed," ji je razburjenje jemalo glas. "Od hiše pojdem, čim prej, pa bo za vse prav..."

Izgovorila je in pobegnila v kamro. Sede na postelji je vsa trepetala. V izbi je govorila resnico. Že večkrat je mislila na beg, zdaj se je na mah odločila. Saj bi jim hiše za vedno tako ne rešila, četudi bi vzela Kocjanovega. Do strine ji ni bilo, le stric se ji je smilil...

Želje so jo vleklo v mesto. Radi spominov na detinstvo, ki ji niso bili še popolnoma pobledeli, a največ zaradi misli na fanta.

Proti večeru je vstopila Tončka, sedla k nji in ji položila roko na ramo.

"Ali res odideš?"

"Da. Bolje je tako."

Tončka se je zazrla skozi okno v večerno zarjo.

"Bolje," je rekla čez dolgo. "Da bi le tudi jaz mogla oditi!"

Oči so ji bile navrhane nejasnega hrepenenja.

"Ti bi se morala bogato omožiti," se ji je Jerica nasmehnila.

"Da," se je Tončka zdrznila iz misli. "Pa se ne bom. Morda, če bi prišel pravi, a ta bi našim ne bil po volji. Nočem biti kmetica. Rada bi kje v miru živela in šivala."

Jerica jo je gledala. Saj je slutila, da Tončka nestrpo pričakuje, kdaj prepaše hišo. Potem bo prosta. Jerica se je bila v teh letih z delom tako navezala na zemljo, da jo je to zabolelo. Vleklo jo je v mesto, da, vendar je s sladko bolečino v srcu mislila na žita in trave. Tončka je bila drugačna. Po očetu nekam čudna in nerazumljiva. Dobro ji je delo, da je Tone jokal za njo, toda njene brezplodne želje so šle za fanti, ki se nosijo gosposko in nimajo žuljavih rok. Kadar je prišel mladi orožnik skozi vas, ga niso nehale spremljati njene oči...

Molčali sta.

Zarana je Jerica s culo na rokah stopila iz hiše. Mislija je, da še vsi spijo; hotela je oditi na tiho, brez šuma. Zagledala je strica, ki je stal ob drobnici. Ko jo je zagledal, je stopil proti nji in ji je prožil roko.

"Bog ti naj srečo!" mu je trepetala brada. "Pa ne zameri, če kaj ni bilo prav..."

"Hvala, stric! Zbogom!"

Dekletu je silil jok v grlo.

45

Bilo je pred jesenjo, ob koncu šolskih počitnic, ko se je možila Graparjeva Ivanka. Dekle je bilo plaho, sramežljivo, fantje niso hodili pod njeno okno. Snubec je prišel v hišo, kakor bi bil padel z neba. Ivanka ni rekla, da ne. Preden so se sosedje dobro zavedeli, sta bila že v oklicih.

Janez je srečal Cilko in jo je vprašal: "Ali boš družica?" Priznala mu je. "Kdo bo pa drug?" Dekle se mu je zasmejala. "Boš videl." Srečal je študenta in se mu izognil. Požiral je jezo, ki je kuhala v njem, si potegnil klobuk na oči. Da je bil premagan na gmajni, ni nikomur povedal, a pozabil ni.

Janez je bil sin bahatega kmeta s samote, obetalo se je sumno ženitovanje. Že na večer pred poroko se je zbralo pri Grapar-

ju vse polno ljudi. Polde je bil za druga. Za okni je vladalo svatovsko veselje; harmonika in pesem sta se glasili od mraka pozno v noč.

Tisti večer je Krivec venomer pogledoval Janeza. Zdel se mu je nenavaden. Klobuk mu je čepel globoko na čelu, oči so mu bile marčne in neodkritne. V prsih je nosil vozec, ki ga ni mogel razvozlati ne presekat. Misel, da bo študent sedel ob Cilki, pil z njo, jo objemal med plesom, ga je pikala ko gad.

Ni mogel več mirno prenašati očetovega pogleda ne glasov godbe, ki so predirali skozi noč. Vzel je klobuk in stopil do vrat.

"Kam, Janez?"

"Ven," je odgovoril zamolklo. "Doma bi rajši ostal."

Sin je gledal nekaj trenutkov, kakor da ne razume očeta, nato se je naglo okrenil in zaprl vrata za seboj.

Krivec je napravil kretajo, kakor da bi se hotel dvigniti, stopiti za njim, a je obsedel. Pokleknil je k oknu in molil rožni venec. Glas se mu je zaletaval kot ujeta ptica ob mrežo in se mu lomil. Oči so mu begale skozi okno, po temnem klancu. Obstale so mu na Graparjevi hiši, od katere je bilo videti le streho in svetlobo, ki je padala skozi okna na drevesa v vrtu... V molitev so se mu vpletale misli.

Anka in Ivanka sta bili omoženi. Lojze je po poslednji boleznici ozdravel. Bil je krepkejši kot kdaj prej. Močan ni bil, a žilav ko drevo, ki se je po dolgem z vso silo ukoreninilo. Postal je najboljši delavec pri hiši. Polagama se je na materinem mestu oprijemal tudi gospodarstva. Vasoval je; kdaj pa kdaj je bilo slišati v nočeh njegov zaglegli, nekoliko ženski vrisk. Govorili so: ne bo dolgo, da se bo oženil. Cilka je visela na študentu. In če bi tudi ne bilo tako, bi bilo Krivcu zdajci najljubše, da bi Janez ne hodil več za njo. Opazil je s strahom, da fant gori ko slama in mu nekaj nevarnega sije iz zenic. To ga je huje vznemirjalo kot oblaki pred nevihto.

Ob teh mislih se mu je sredi molitve čudno pritaknilo v srce in ga stresnilo po vsem telesu.

Glas mu je ostal v grlu, ne da bi se bil tega zavedal.

"No," se je oglasila Katra s peči. "Kaj ti je?"

Zdrzil se je iz tesnobe ob občutku, glasno izmolil očenaš do konca... Po molitvi je sedel in gledal predse. Zdaj pa zdaj je dvignil glavo, prislunil v godbo...

Medtem je Janez oprezoval okoli voglov Graparjeve hiše. Trikrat je obhodil in okoli, a vselej je pomislil, da ne more vstopiti. A tudi ni mogel proč.

Skozi okno je videl Cilko, ki je vzela od študenta cigareto in jo je kadila. Zakašljala je in se zasmejala. Ta smeh je šel Janezu do mozga. Čemu se rezgeta?

Opazil je, kako je dekle nagnilo glavo čisto na Poldetove prsi, vzelo med prste verižico ali medaljon in si ga ogledovalo. Stopil je do okna, da bi videl natančneje; obraz je pritisnil skoraj na šipo.

Cilkin stric iz Prilesja je slutil obraz za seboj in se je ozrl. Ozrl se je še nekdo izmed svatov.

"Kdo gleda noter?"

"Kaj jaz vem!"

Janez je stisnil zobe in stopil v senco. Od daleč je videl Cilkinu glavo, ki se je sklanjala. Zaslišal je njen smeh. Znova se je potihno približal oknu in pogledal v izbo.

Stric se je ozrl, zdaj je razločno videl Janeza v obraz. Segel je z roko za hrbet in odprl okno.

"Če si pošten, vstopi, ali pa izgini!"

Fant se je osramočen umaknil. Srce mu je divje razbijalo, škripal je z zobmi. Ne, ne bi bil maral vstopiti, za nič ne. Okno se je zaprlo.

"Pogledat pojdem, kdc je," je rekel študent.

"Ne hodi!" je prosila Cilka. "Saj ga ne bo več."

"Če je," je rekel Polde, ki je bil že nekoliko vinjen, "čemu bi si ga ne ogledali?"

Janez je videl, kako je stopil s paličico na prag in lovil z očmi po temi. Dolgo ni mogel ničesar razbrati. Slednjič je zagledal v mraku temno postavo in se prestopil proti nji.

(Dalje prihodnjič.)

Najpopularnejši piknik v sezoni

Klub Slovenskih groceristov in mesarjev v Collinwoodu priredi svojim odjemalcem v nedeljo 4. avgusta piknik na Močilnikarjevi farmi. Zahtevajte izžrebne listke, ki so brezplačni. Pazite na ogias v četrtek.

POSKUSITE ENKRAT BUCKEYE PIVO!

Gotovo se vam bo dopadlo in boste vedno tega pili. Izdeluje ga ena največjih pivovaren v državi Ohio.

JOHN POTOKAR

DISTRIBUTOR FOR BUCKEYE BREWERY CO.

6511-19 St. Clair Ave. Tel. Henderson 4629

Pokličite nas in pripeljemo na dom

VELIKA KAMPANJA PODPREDSEDNIKOV K. S. K. J.

Traja od 1. marca do 31. decembra 1935

Rojaki Slovenci in Slovenci!

Mati vseh drugih slovenskih podpornih organizacij v Ameriki, K. S. K. Jednota, ki postuje že 42. leto, vas potom svoje nove kampanje zopet vabi v svojo sredino če še niste član(ica) te ugledne in zaslužne organizacije. Za pristop imate sedaj najlepšo priliko.

Za smrtninsko zavarovanje se vam nudi 5 različnih razredov, med temi tudi eden, da dobite celo zavarovalnino izplačano v denarju ko še živite

Člani, ki dosežejo 60 ali 70 let, so upravičeni do starostne podpore; 70 let starim članom plačuje Jednota ves assessment.

Razredov centralne bolniške podpore ima Jednota četvero: po \$2 dnevno, \$1, 50c in \$5 tedensko.

V Mladinskem oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B". Mesečni prispevek v mladinski oddelku je zelo nizek, samo 15c v razred "A" in 30c v razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim dnem narasta. V slučaju otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450 in zavarovanega v razredu "B" se plača \$1000 po-smrtnine

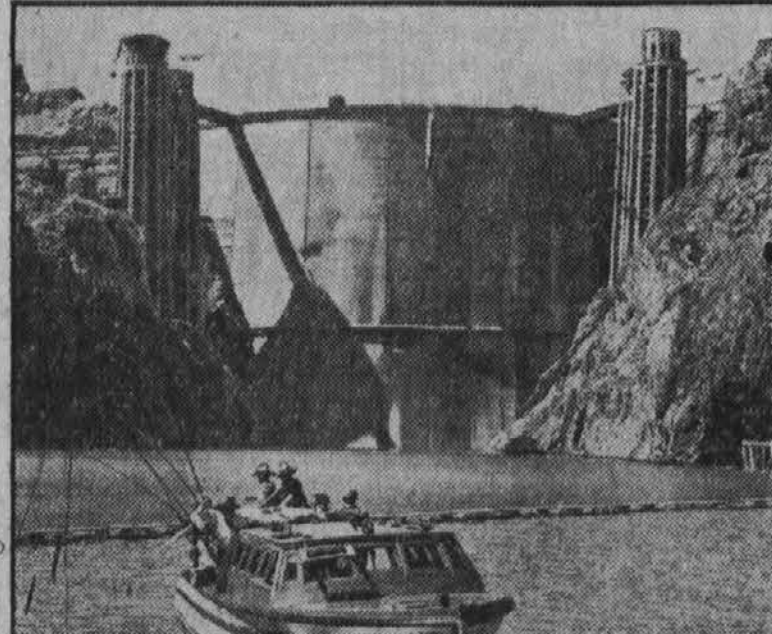
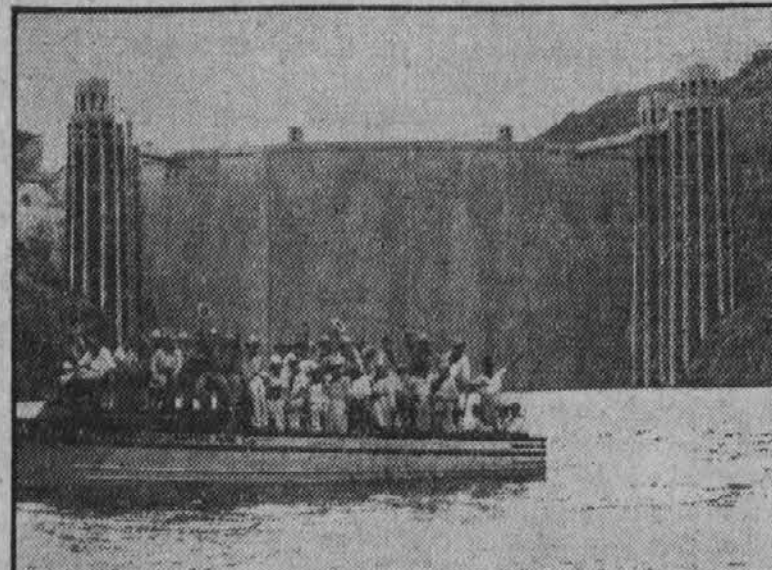
Tekom kampanje se nudijo sledeče ugodnosti: Prost pristop, prosta zdravniška preiskava, 50c nagrade pri zavarovalnici \$250; \$1,00 nagrade za \$500 zavarovalnine; \$2,00 za \$1000; \$3,00 za \$1500, in \$4,00 za \$2000 zavarovalnine.

Za nove člane mladinskega oddelka, 50c.

Za ustanovitev novega društva (8 članov za-dostuje) plača Jednota \$20 poleg kampanjskih nagrad.

Glede drugih podrobnosti za pristop se obrnite na tajnika ali tajnico kakenga krajevne društva, ali pa na glavni urad: 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

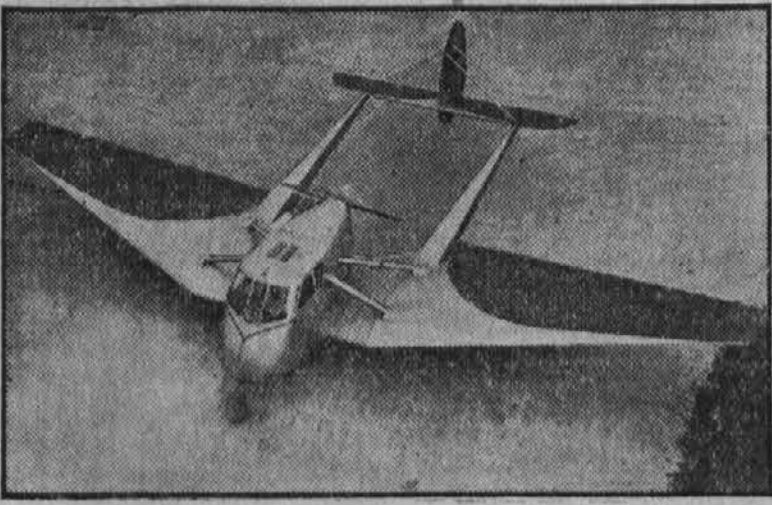
VERSI AMERIŠKI KATOLIŠKI SLOVENCIM MORALI SPADATI H K. S. K. JEDNOTI!

Jezero za Boulder jezo stalno narasča in ko bo dose-gla vrh jez, bo novo jezero dolgo 115 milj. Sedaj je jeze-ro že dolgo 65 milj. Spodnja slika je bila vzeta, ko je bilo jezero dolgo 50 milj, in zgornja je bila vzeta pred nekaj dnevi. Iz slik se vidi, kako se voda počasi, pa stalno dviga za mogočnim jezo. (Pri gradnji tega jez je zaposlen tu-di naš rojak Mr. Andrew Bombač iz Barbertona).

Walter Scott, čudak, ki si je postavil v "Dolini smrti," v Kaliforniji palačo za \$200,000, se je zopet poja-vil med ljudmi in sicer se nahaja v bolnišnici. Svoje čase je imel naravo, da se je nenadoma pojavil, zapra-vil nekaj težkih tisočakov in zopet izgini. Nihče ne ve, kje je dobil toliko boga-stvo. Kar prišel je iz pu-šćave, obložen z zlatom. Nekoč je najel poseben vlak, ki ga je peljal iz Los Angelesa do Chicago, za katerega je pla-čal \$25,000.00.

Nove vrste aeroplan, o katerem pravijo, da je popolno-noma varen. 15 so jih zgradili za vlado Zed. držav, ki jih sedaj preskuša. Pravijo, da tak aeroplan lahko vodi zanes-ljivo vsako oseba, ki je imela pouk kamaj tri ure.